

fordi Justitsministeren siger det!). Jeg har den Opfattelse, at der fra Hr. Paturssons eller fra Hr. Mortensens Side maatte kunne gøres Bemærkninger mod det, som den højtærede Justitsminister har sagt. Overfor hele denne Diskussion kan jeg ikke sige andet, end at jeg har fulgt Justitsministerens stadig stigende Fremtræden her i Dag med den allerstørste Uhygge overfor den Fornemmelse, at det er Retsvæsenets højeste Chef, som er her til Stede, naar det kulminerer i, at den højtærede Justitsminister siger: Hvorledes skal man ellers kunne komme en Minister til Livs, naar man ikke meddeler, hvad der er foregaaet i fortrolige Samtaler? Saaledes faldt disse Ord fra den højtærede Justitsminister, og det viser, hvad det er for en Tilstand, der behersker ham; det er virkelig med den højeste Uhyggefølelse, man ser, at Retsvæsenet er under denne Mands Ledelse.

Til den højtærede Statsminister skal jeg sige, at hans Svar maa bero paa en Misforstaaelse af, hvad jeg udtalte om Neutraliteten. Det er ganske klart, at ogsaa saa længe Forbundet ikke er blevet universelt eller tæt sammensluttet for at bruge Statsministerens Udtryk, har naturligvis Neutralitetsbegrebet undergaaet en Forandring, forsaavidt det drejer sig om en Strid mellem en udenfor Forbundet staaende Stat og samtlige øvrige Stater, som er inde i Forbundet, men den højtærede Statsminister vil vide, at der endnu udenfor Folkenes Forbund f. Eks. staar tre Stater, som grænser op til Østersøen. En Strid opstaaet mellem dem ligger altsaa ganske udenfor Folkeforbundet og de i dette samlede Stater, og i Forholdet til dem og deres Stridigheder maa nødvendigvis det gamle Neutralitetsbegreb blive staaende, i alt Fald maa vi ønske at kunne hævde vor Neutralitet i en saadan udenfor Folkeforbundet staaende Strid.

Justitsministeren (Rytter): Hvis jeg har brugt Udtrykket „til Livs“, er det formentlig fremgaaet tilstrækkeligt af, hvad jeg udviklede, hvorledes det maatte forstaaes. Meningen har naturligvis klart og tydeligt været: Hvorledes skulde man ellers faa klarlagt Forhold, som en Minister har haft med at gøre; alle den Slags Forhold foregaar selvfølgelig under fire Øjne. Det er selvfølgelig det, jeg har ment, hvis jeg har brugt det andet Udtryk, hvad jeg imidlertid ikke kan erindre. Med Hensyn til det, som det ærede Medlem Hr. Rode var inde paa, at man kunde give anden Forklaring, naar man fik Lejlighed til det, forstaar jeg det ikke rigtigt. Dette er fremkommet i Førkom-

missionen. Jeg kan for Resten høre, at det ærede Medlem ikke var ganske inde i Sagen, han var ikke inde i, om det var Patursson eller Mortensen, men, som sagt, disse Oplysninger er fremkommet i Førkommissionen, og de staar uimodsaagt, de kan ikke gendrives. Man kan blot lægge de to Programmer ved Siden af hinanden, saa fremgaar det hele ganske tydeligt og klart; det er ogsaa konstateret derved, at Mortensen er beskyldt derfor af en Redaktør og har anlagt Injuriesag, men vedkommende Redaktør blev frikendt. Der har altsaa været tilstrækkelig Lejlighed til at fremkomme med det, og det kan ikke modbevises. Naar det ærede Medlem Hr. Rode udtaler den Anskuelse, at Rigsdagen er tilfreds med at faa den Slags Oplysninger fra Talerstolen, maa jeg rigtignok sige, at saa synes jeg, vi er langt nede. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt), om det kræves, vil bekræfte mine Udtalelser her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Jeg har selvfølgelig ikke udtalt, at det var ønskeligt eller paaskønnelsesværdigt, at der gaves Tinget urigtige Oplysninger; saaledes er den nuværende Justitsminister som Debattør, at han lægger mig saadant i Munden. Jeg vil altid gaa ud fra, at det er ønskeligt, at der fremlægges rigtige Ting i dette høje Ting, men efter det Kendskab, jeg efterhaanden har faaet til den højtærede Justitsminister, har jeg ikke kunnet gaa ud fra, at fordi han paastaar, at noget er urigtigt, er det ogsaa urigtigt. Naar der her tales ustandselig fra den højtærede Justitsminister i den besynderligste Blanding om uendelig mange langt tilbageiggende Ting, er det givet, at man ikke i samme Øjeblik kan konstatere, hvordan Forholdet er vedrørende hver enkelt af disse Ting.

Jeg fik ikke forrige Gang Tid til at gøre en Bemærkning til den højtærede Statsminister, som under Omtalen af Folkenes Forbund udtalte, at vi var for ivrige efter at faa Forsvarsvæsenet indskrænket og interesserede os mindre for den anden Hovedside i Planen om Folkenes Forbund, nemlig Sikringen af den enkelte Stat. Deroverfor maa jeg maaske sige til den højtærede Statsminister, at vore Udtalelser fremsættes for at virke til at faa ham saa stærkt som muligt til at interessere sig for det, som Folkeforbundet jo dog faktisk er dannet for, nemlig gennem en Afrustning at kunne betrygge Freden. Det er udtrykkelig fremhævet i Indledningen til Folkeforbundspag-